

על קבר איש אדמה.
מר לאטרינגער הקרוב אלי ממשפחתי.

מדי שנה בשנה באדמתך בטחית
ובחיקה זרועיך למשמרת הנחת
והיא נתנה יכול לך עשרת פעמים ככה
כי לכל הבוטחים בה תצו את הברכה.

עתה אתה הזרע, ספון בין רגבים,
שכב כצפיתך לימי בקורי עננים
בא יבוא יום ותאסף תבואת זרעך
אתה התבואה, עשרת מונים ברוחך.

(משלם זלמן גאלדבוים, במבחר קברי – ספר השירים)

שכב כצפיתך לימי בקורי עננים: השוכב בצפייה "לימי בקורי עננים", יוצר אלגוריה בין גמול האדמה לחקלאי בחייו ובין גמולו הרוחני במותו באמצעות משחק לשון חינוכי במיוחד, הנשען על ארמוז לפסוק מפרשת התרים את הארץ (במדבר יג, כ) "והימים ימי בקורי ענבים".